

Seitse kuud muinasjuttu ja eneseületamisi Islandil

MARTIN KULLAMAA

Tegin seitsmekuulist Euroopa vabatahtliku teenistuse projekti Islandil, keskkonna- ja kultuuriorganisatsioonis Worldwide Friends. Läksin projekti koos kahe teise eesti vabatahtlikuga veebruaris. Olen näinud lumetorme, virmalisi, kuumi suvapäevi (vähemalt nädala jagu), palju kive ja mägesid ning rohkem lambaid kui inimesi.

MÜSTLINE SAAR ISLAND

Island tuli mul mõtteisse mõne aasta eest, nähes muusikalise koosseisu Sigur Rosi kaunist filmi «Heima». Avastasin, et Island, kus elab kõigest 300 000 inimest, toodab suures koguses väga huvitavat muusikat. Samuti on sellel saarel võimalik paari päeva jooksul külastada kohta, mille nägemiseks tuleks midu teha mõnekuine reis ümber maakera: aktiivsed vulkaanid, lõputud laavaväljad, musta liivaga rannad, kuumaveeallikad, massiivsed liustikud, fjordid ning loetlematul hulgal koski ja jugasid. See teebki Islandi väga eriliseks paigaks ning tulles tasaselt Eestimaalt, mis kaetud paksu metsaga ja ilma mägedeta, teadsin, et ühel hetkel elus tuleb mul seda müstlist saart kindlasti külastada. Mitte et Eesti loodus oleks igav ja tavaline, seda kindlasti mitte. Tegelikult igatsesin ma väga Eesti paksu metsa järele, mis on Islandil üliharuldane nähtus, aga see on lihtsalt täiesti teine maailm. Mainida tuleb ka, et NASA käib aeg-ajalt Islandil uusi masinaid katsetamas, millega nad teisi planeete külastada plaanivad.

AJAKIRJANDUSEST KUNI LAEVA RENOVEERIMISENI

Võimalus avaneski. Sinna minnes teadsin, et soovin viibida pealinnast (mis on kodus kahele kolmandikule kogu elanikkonnast!) väljaspool – maakohdades, väiksemates linnades ja külates. Mul oli seda päris lihtne saavutada. Peamine töö siinses organisatsioonis

Noored töölaagris Islandil.

Foto: erakogu

oli juhtida ja koordineerida kahe nädala tagant rahvusvahelise vabatahtlike. Sain tegeleda renoveerimisega, tutvuda kohaliku elu ja inimestega, aidata neid igal võimalusel omast vabast ajast (näiteks aitasin ühel mehel renoveerida tema vana laeva, samuti kohaliku preestrit väikeste renoveerimistöodega kirikus), juhtida töölaagrit, jalutada ringi mööda mägesid ja orge ning käia ka saunas, nagu Eestis tavaks on. Seal oli tavaline igal teisel päeval külastada kohaliku (väli)uuljat ja kuumaveebasseini, mis geotermilise energiaga üles soojendatud. Sääraseid sooje vanne leidub seal igas väikesemaski külas või ka lihtsalt keset loodust.

kahe nädala tagant rahvusvahelise vabatahtlike. Sain tegeleda renoveerimisega, tutvuda kohaliku elu ja inimestega, aidata neid igal võimalusel omast vabast ajast (näiteks aitasin ühel mehel renoveerida tema vana laeva, samuti kohaliku preestrit väikeste renoveerimistöodega kirikus), juhtida töölaagrit, jalutada ringi mööda mägesid ja orge ning käia ka saunas, nagu Eestis tavaks on. Seal oli tavaline igal teisel päeval külastada kohaliku (väli)uuljat ja kuumaveebasseini, mis geotermilise energiaga üles soojendatud. Sääraseid sooje vanne leidub seal igas väikesemaski külas või ka lihtsalt keset loodust.

VASTUVÖTTEV ORGANISATSIOON OLI ÜLIMALT PAINDLIK

Olen tõepoolest väga õnnelik oma vastuvõtva organisatsiooni paindlikkuse üle. Üldiselt elavad organisatsiooni pikaajalised vabatahtlikud pealinnas Reykjavíkis mõnes majas koos teiste vabatahtlikega, kes samal ajal projekte teevad. Inimesed käivad ja teevad töölaagrit üle Islandi, pärast mida on üldjuhul 3–6-päevane puhkepaus pealinnas. Selle asemel õnnestus mul aga korraldada oma aeg seal vastavalt oma vajadustele ja isikupärale. Parim oli see, et sain põhjalikult tundma õppida pisikest linna Eskifjörurit, kus nüüdseks tun-

nen end nagu kodus. Vastasel korral oleksin külastanud iga uut paika vaid kaheks nädalaks, ilma et oleks saanud ühessegi konkreetsesse kogukonda sulanduda.

MUGAVUSTSOONIST VÄLJA

Sinna minnes olin ma väga skeptiline töölaagrite juhtimise ja nii paljude inimestega suhtlemise osas. Seista 15 rahvusvahelise vabatahtliku ees ja korraldada nende olemine Islandil, vastata kõigile küsimustele, osta vajalik toit suurele grupile, teha kahe nädalane laagrivaba kohas, kus ma isegi pole varem olnud jne. Mõistagi mõõdusid need mured minust aga üpris kiirelt. Ma olin oma mugavustsoonist välja võetud, pandud uude ootamatusse olukorda ja ma kohanesin. Tegin oma parima ning avastasin peagi, et hirm tundmatu ees ei ava elus uusi võimalusi. Endale märkamatu omandatud enesekindlus ja oskused olid minu jaoks märkimisväärsed. Üldiselt oli kõige tähtsam väljuda mugavustsoonist, olla paindlik ning muuta seda, mis ei meeldinud.

Olen loonud tugevad sidemed ning leidnud uusi sõpru kaudgetest paikadest Euroopas, kes mind juba järgmisel suvel külastavad ja kellele ma ka ise külla lähen. Kahtlemata lähen Islandile kunagi veel tagasi, millal ja miks, seda näitab aeg. Euroopa vabatahtlik teenistus on suurepärase võimalus – nagu mõni muinasjutt.

Projekti on rahaliselt toetanud Euroopa Komisjon. Publikatsiooni sisu peegeldab autori seisukohti ja Euroopa Komisjon ei ole vastutav selles sisalduva informatsiooni kasutamise eest.

INFORMATSIOON JA VÕIMALUSED NOORTELE - NOORTEPORTAAL.EE

KÜLASTA KA UUT EUROOPA NOORTEPORTAALI!

HUVI KORRAL VÕTA ÜHENDUST INFO@NOORTEPORTAAL.EE

Euroopa Noored

Täname kõiki partnereid, kes käesolevasse numbrisse panustasid!

VÄLJAANDJA: TALLINNA SPORDI- JA NOORSOAMET

Peatoimetaja Robert Lang
robert.lang@tallinnlv.ee

Eesti Euroopa Liikumine

Politsei- ja Piirivalveamet

hoog sisse!

TALLINNA SPORDI- JA NOORSOAMET

Integratsiooni ja Migratsiooni Sihtasutus
Meie Inimesed

